

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

بهرام رحمانی
۰۵ اپریل ۲۰۱۵

آیا یک پای آپارتاید جنسی حکومت اسلامی قطع خواهد شد؟!

حکومت اسلامی در راستای اهداف و سیاست‌های آپارتاید جنسی، زن‌ستیزی و آزادی‌ستیزی خود، از جمله ورود زنان به استادیوم‌های ورزشی را ممنوع کرده بود. حتی زنانی را که برای ورود به استادیوم‌ها پافشاری می‌کردند و دستگیر و زندانی می‌کرد.

در مقابل این سیاست‌های ارتجاعی حکومت اسلامی، همانند عرصه‌های دیگر، کمپین اعتراضی شدیدی در داخل و خارج کشور در جریان بود. به خصوص هر کشوری که تیم ملی فوتبال ایران می‌رفت مخالفان حکومت اسلامی ایران، بلافاصله با شعارهای سرنگون‌باد حکومت اسلامی ایران؛ آپارتاید جنسی لغو باید گردد؛ ممنوعیت ورود زنان به استادیوم‌های ورزشی لغو گردد، کمپینی علیه حکومت اسلامی راه می‌انداختند که خبر و گزارش این اعتراضات در سطح وسیعی از رسانه‌های بین‌المللی انعکاس می‌یافت. همین هفته گذشته نیز هنگامی که مسابقه تیم فوتبال ایران و سوئد در استادیوم ۵۰ هزار نفری استکهلم در جریان بود یک کمپین اعتراضی در رسانه‌ها آغاز شد و به داخل استادیوم کشیده شد. به خصوص نیروهای سرنگونی‌طلب چپ و کمونیست، از جمله «شورای حمایت از مبارزات آزادی‌خواهانه مردم ایران - استکهلم» تجمع اعتراضی در مقابل این استادیوم برگزار کردند که انعکاس وسیعی در رسانه‌های سراسری و محلی سوئد، و فیس‌بوک توئیتر و سایر شبکه‌های اجتماعی فارسی‌زبان و سوئدی‌زبان داشت.

از سوی دیگر، نهادهای بین‌المللی نیز این سیاست حکومت اسلامی را مورد انتقاد قرار می‌داند. اکنون حکومت اسلامی، با اما و آگری وادار به عقب‌نشینی شده و ممنوعیت حضور زنان در استادیوم‌های ورزشی را برداشت بنابراین، سؤال این است که آیا یک پای آپارتاید جنسی حکومت اسلامی قطع خواهد شد؟!

معاون وزیر ورزش و جوانان حکومت اسلامی ایران، خبر داد که «شورای امنیت کشور» طرح پیشنهادی این وزارتخانه برای حضور زنان در «سالن‌های ورزشی» برای تماشای مسابقات «برخی رشته‌های ورزشی» را تأیید کرده و این طرح در سال جاری اجرایی می‌شود.

به گزارش خبرگزاری دولتی «ایرنا»، عبدالحمید احمدی، معاون وزیر ورزش، روز شنبه، ۱۵ فروردین [حمل] ۱۳۹۴، در عین حال گفت که حضور زنان در سالن‌های ورزشی وابسته به «تناسب رشته‌ها» است. او، مدعی شده

است که «در برخی رشته‌های ورزشی نه خانواده‌ها طالب حضور هستند و نه امکان حضور وجود دارد، زیرا تعدادی از این ورزش‌ها مردانه است.»

معاون وزیر ورزش و جوانان به رشته‌های ورزشی که زنان امکان تماشای مسابقه آن‌ها را نخواهند داشت اشاره نکرد. او همچنین تنها از حضور زنان در «سالن‌های ورزشی» سخن گفته و اشاره‌ای به امکان حضور زنان در استادیوم‌های مخصوص مسابقات فوتبال نکرده است.

به گفته احمدی، «آئین‌نامه جامع» وزارت ورزش برای حضور «خانواده‌ها و زنان» در «سالن‌های ورزشی» در اواخر سال ۹۳ به تأیید شورای امنیت کشور رسیده است. او گفت که این طرح شامل «مجموعه‌ای از ملاحظات فرهنگی، اجتماعی و شرعی است.»

تعدادی از آیت‌الله‌های حکومتی، ورود زنان به ورزشگاه‌ها و تماشای مسابقه‌های ورزشی در استادیوم‌ها را برای زنان ایران از نظر شرعی حرام می‌دانند. با این حال اعتراض به عدم ورود زنان در ورزشگاه‌ها تا امروز ادامه یافته است.

از جمله تلاش تعدادی از زنان برای تماشای مسابقات والیبال بین ایران و برزیل و همچنین ایران و ایتالیا در سال گذشته خبرساز شد. از جمله غنچه قوامی، شهروند ایرانی-بریتانیایی، که روز ۳۰ خرداد [جوزا] ۹۳ به همراه تعدادی دیگر از زنان قصد داشت برای تماشای مسابقات جهانی والیبال به ورزشگاه آزادی برود به خاطر اعتراض به ممانعت از ورود زنان به ورزشگاه بازداشت و چند ساعت بعد آزاد شد.

او چند روز بعد که برای پس گرفتن لوازم شخصی خود اقدام کرد، دوباره بازداشت شد. خانم قوامی دوم آذرماه [قوس] ۹۳، به قید وثیقه از زندان آزاد شد و پس از آن نیز اعلام شد که وی «عفو» شده است. به دنبال این ممنوعیت‌ها برای حضور زنان در استادیوم‌ها، در سال گذشته فدراسیون بین‌المللی والیبال میزبانی تعدادی از مسابقات جهانی را از ایران پس گرفت.

سپ بلاتر، رئیس فدراسیون بین‌المللی فوتبال (فیفا)، نیز روز جمعه، ۱۵ اسفند [حوت] ۹۳، با «غیر قابل تحمل» توصیف کردن ممنوعیت حضور زنان در استادیوم‌های ایران، خواستار پایان این وضعیت شده است. این اعلام موضع سپ بلاتر، پس از آن بود که فعالان سیاسی، اجتماعی و فرهنگی در داخل و خارج کشور به این ممنوعیت اعتراض داشتند.

آپارتاید جداسازی انسان‌ها بر اساس نژاد و رنگ است. سیاستی که حکومت افریقای جنوبی علیه سیاهپوستان این کشور اعمال می‌کرد. این حکومت در سراسر دنیا، به عنوان یک سیستم ارتجاعی و فاشیستی معرفی شده بود و حتی بسیاری از کشورها این حکومت را بایکوت سیاسی کرده بودند. سرانجام این حکومت فاشیستی، با مبارزه پیگیر جنبش کارگری کمونیستی افریقای جنوبی و حامیان بین‌المللی آن‌ها، از حاکمیت پائین کشیده شد و نلسون ماندلا نیز پس از ۲۷ از زندان سیستم آپارتاید آزاد شد و به ریاست جمهوری این کشور انتخاب گردید.

به این ترتیب، تجارب تاریخی اثبات کرده است که اگر مردم آزاده یک کشوری متحد و متشکل و هدفمند مبارزه کنند قادرند جانی‌ترین حکومت‌های جهان را نیز به زیر بکشند و یک جامعه انسانی برای خود بسازند.

حکومت اسلامی ایران نیز به دلیل این که جداسازی جنسی را در سراسر کشور به مرحله اجراء درآورده است در واقع همانند حکومت افریقای جنوبی، سیستم آپارتاید جنسی را بر جامعه ایران تحمیل کرده است. پس همین سیاست آپارتاید جنسی کافی است که جهان حکومت اسلامی را در بایکوت سیاسی قرار دهد نه بایکوت اقتصادی. به علاوه این که حکومت اسلامی ایران، یک حکومت فاشیستی و تروریستی و آدمکش اسلامی است و پرونده‌های سنگینی در

سرکوب و کشتار و قتل‌عام زندانیان سیاسی ایران دارد. در سطح بین‌المللی نیز اصلی‌ترین حامی گروه‌های تروریستی اسلامی است.

در واقع حکومت اسلامی با سرکوب و کنترل زنان، کنترل کل جامعه را مدنظر دارد. عموماً آپارتاید جنسی در کشورها و یا مناطقی حاکم است که تحت حاکمیت گروه‌ها و حکومت‌های اسلامی قرار دارند. کشورهایی چون ایران، عربستان و دیگر شیخ‌نشین‌های خاورمیانه و همچنین مناطقی که در افغانستان در کنترل طالبان است. یا مناطقی از عراق و سوریه و لبنان که در کنترل داعش، حزب‌الله لبنان و یا در کشورهای افریقائی در کنترل گروه‌های اسلامی مانند بوکوحرام و القاعده و غیره است.

یکی از عرصه‌های مهم پیکار سیاسی، اجتماعی و فرهنگی در جامعه ایران، مبارزه علیه همه ابعاد و عرصه‌های آپارتاید جنسی از حجاب اسلامی گرفته تا جداسازی در دانشگاه‌ها، مدارس، اتوبوس‌ها و... است. از این‌رو، هر جایی حکومت اسلامی را وادار به لغو آپارتاید جنسی کنیم در مبارزه سیاسی-طبقاتی‌مان علیه حکومت اسلامی، گامی به پیش بر داشته‌ایم و برداشتن گام‌های بعدی بلند مان را در راستای سرنگونی کلیت این حکومت جانی و برپائی یک جامعه نوین آزاد و برابر و انسانی، هموارتر ساخته‌ایم.

شنبه پانزدهم فرودین [حمل] ۱۳۹۴ - چهارم اپریل ۲۰۱۵